

HORSSENS

Modtog tom kasse - efterlader millioner

Økonomichef Rainer Hoffmann lægger op i næste uge og fortæller om de store problemer omkring 1950 og deres løsning

For mindre end 35 år siden var Horsens lige ved at komme blandt de kommuner, som var under indenrigsministeriets administration. Den kommunale økonomi var alt andet end god, og selv om skatteudskrivningen kun var »sølle« otte millioner kroner om året. - den er 59 gange så stor nu - var der skatteprotest-demonstrationer foran rådhuset. I dag er kommunens økonomi af en helt anden karakter.

Og med i det hele har økonomidirektør Rainer Hoffmann, 66 år, været - først som kommunebogholder fra 1948, to år senere som kæmner og fra kommunesammenlægningen i 1970 som økonomidirektør. Milliarder har passeret den kommunale kasse gennem de godt 35 år. Årsomsætningen over kommunens hovedkasse nærmer sig nu de to mia kr. Men det skal dog siges, at adskillige millioner er blevet hængende i kassen. Og det vil der nok blive takket for, når Horsens kommune og personalet på kæmnerkontoret ved en reception på tirsdag kl. 10-12,30 på kæmnerkonoret ved Vitus Berings Plads tager afsked med den øverste chef på det økonomiske område.

For talentet for at placere kommunens likvide aktiver i obligationer eller i banker og sparekasser har Rainer Hoffmann haft frem for nogen. Det har på afgørende måde medvirket til, at han ved sin afgang kan efterlade den største likvide beholdning, Horsens kommune nogensinde har haft. Men æren må han nok dele med den økonomiske udvikling med rentefald, kursgevinster, et godt regnskabsresultat og en større indtægt af restskat.

Skatten belastes ikke af rådhuset

- Og det forhold gør det ligesom lettere at sige farvel til en gerning, som har været min hobby gennem årene, siger Rainer Hoffmann. - Det medvirker til, at vi foruden at have betalt alle udgifter til opførelsen af det nye rådhus også vil være i stand til praktisk taget uden optagelse af lån at betale den anslåede restudgiften på 95 mill. kr. på det store byggeri. Vel betyder det, at vi bruger af vor beholdning og dermed mister renteindtægter, men til gengæld belaster byggeriet ikke skatteudskrivningen med udgifter til renter og lån - og der skulle være være gode muligheder for at opretholde et væsentligt anlægsprogram til gavn for beskæftigelsen.

- Vel er det ikke poulært at sidde på pengekasen, og jeg er nok også af og til blevet beskyldt for at være påholdende. Men jeg har altid betragtet kommunekassen som betroede midler. Og medvirkende til denne holdning har også været indtrykkene fra

Reolerne i baggrunden viser, at Rainer Hoffmann har gjort rent bord og ryddet hylderne i god tid, inden sit farvel til virket for Horsens kommune. (Foto: Ole Olsen)

1950, da pengekasen var tom, og protesterne vældede ind mod en skatteudskrivning på otte mill. kr. Det var før kildeskatten - vi havde hele skatteincasso, hvor jeg så, hvor svært det var at drive pengene ind.

- Byens økonomiske problem sidst i 40'erne havde rod i følgerne af virksomhedslukningerne sidst i 20'erne og rentebyrderne i forbindelse med et dyrt dollars-lån de blev ikke mindre efter dollarkursens himelflugt i forbindelse med Koreakrigen. Jeg var blevet ansat som kommunebogholder af borgmester J. Chr. Juliussen, og med hans efterfølger, Robert Holm, fik jeg gennem 17 år et dejligt, nært samarbejde. Jeg var helt uforberedt på at blive udnævnt til kæmner i 1950 - fik tilbuddet i et møde i kasse- og regnskabsudvalget og sad faktisk helt stum, indtil tømmermester Chr. Nielsen sagde: -Hvis De da altså vil have stillingen...

- Robert Holm var en rank personlighed under skatteprotesterne. Men naturligvis gjorde de indtryk - og en dag satte vi tommelfingrene sammen om, at nu skulle skatteprocenten holdes uændret i fire år - den var 12,4. Og det blev den. Vi havde landets største skatteprocent men dalede heldigvis efterhånden stærkt ned i rangfølgen.

Landhandel men ingen høkerbutik

- Nogle vil nok trække på skuldrene - men jeg engagerer mig nu altså stærkt i tingene. Det var tilfældet da kommunen opførte sit nye sygehus i en finanspolitisk vanskelig periode. Anlægsudgifterne blev 72 mill. kr., og det var mange penge den gang - med kurstab kom udgiften på godt 100 mill. kr.. I dag er sygehusets årlige driftsudgifter 167 mill. kr. Der var et fint teamwork om løsningen af denne store opgave, og forrest stod min gode ven, nu afdøde sygehusinspektør Ejnar Fuglsbjerg.

- Også løsningen af scene

faglitteratur, hvoraf meget måtte tages med hjem. Der ligger mange bøger og venter på at blive læst. Der bliver også tid til for min kone og mig at besøge museer og gamle bygninger, som vi altid har interesseret os meget for.

- Der bliver også mere tid til at lytte til musik - både den klassiske og den gode, gamle jazz. I min ungdom gjaldt mine eneste besøg i Horsens et par svømmestævner, som jeg deltog i, og sidst i 30'erne Milss Brothers' koncert i Forsamlingsbygningen - vi var flere fra Randers, der tog turen for at få den oplevelse. Og så skal jeg have tegneblokken frem igen, vi skal på travture i naturen, og der skal svømmes noget mere.

- Skrive erindringer vil jeg ikke, selv om der er minder nok at hente frem. Der er minderne fra kommunesammenlægningen og de efterfølgende økonomiske problemer, fordi alle omegnskommunerne fik så travlt med at få startet byggeføretager uden at sørge for finansieringen - eneste undtagelse var Hatting-Torsted, hvor man selv havde optaget lån til skolebyggeri.

- Og der er da også mindet om anmodningen til pludselig udrykning til EF i Bruxelles for at argumentere for tilskud til solvarmeanlæg til friluftsbassinet. I en weekend studerede jeg litteratur om emnet, fløj til Bruxelles og kom ind i en forkert strejkeramt bygning inden jeg forpustet nåede frem til det rette lokale. Og så var der slet ikke brug for min redogørelse. Diæter ønskede jeg ikke udbetalt - kommunen havde jo udsendt mig - men diæter skulle jeg nu en gang have. Og det kom så kommunekassen til gode - de sparer sandelig ikke på pengene i EF.

- Erindringer vil jeg ikke skrive - selv om jeg kunne have fået en journalistisk tilværelse. Jeg var nemlig i sin tid sportsreferent til et sportsblad i Ålborg og blev tilbudt en stilling på den radikale avis i Randers. Jeg har aldrig fortrudt, at jeg sagde nej. Dels eksisterer bladet ikke mere - og dels havde jeg så ikke oplevet de dejlige og spændende år i Horsens kommune.

- Og dem ville jeg ikke have undværet... (jeffer)

problemerne i Håndværkerforeningen efter kommunens overtagelse gik jeg stærkt op i - og jeg var glad for at min løsning af garderobe- og sceneforholdene blev den, som arkitekt Torben Knudsen gennemførte. Desuden lykkedes det at løse den »umulige« opgave med flytning af Laugsstuen, og samtidig blev der plads til et pensionistcenter.

- I det hele taget har virkefeltet været vidtspændende med mange interessante områder - kommunen er jo noget af en blandet landhandel. Men den er i hvert fald ikke en høkerbutik.

- Hovedparten af min tid er naturligvis gået med økonomi, men der har også været tid og lejlighed til at være med i sager af teknisk karakter bl.a. ved opførelsen af forbrændingsanlægget, siger Rainer Hoffmann. - Økonomiudvalget har altid givet mig meget frie hænder med vidtgående bemyndigelser - det gav nok større ansvar men også større tilfredshed med arbejdet. Enige har vi selvfølgelig ikke altid kunnet være. Men jeg har altid sagt min mening lige ud og aldeles ubesmykket - så der er ikke ved afgang en del som helst, der kan ligne en afskedssalut fra min side.

- Den seneste opgave var anskaffelsen af eget edb-anlæg. Hidtil var hele økonomisystemet kørt på Kommunedata i Ålborg - Nu har det med et interesseret personale kørt helt problemfrit i 1983 og derved sparet 729.000 kr. eller 49.000 kr. mere end budgetteret. Vi mangler en sidste mindre del til betalingskontrol, som vil spare yderligere 200.000 kr. årligt og efterhånden som Kommunedatas priser stiger endda endnu mere.

Tid til bøger

og museumsbesøg

- Jeg kommer ikke til at kede mig som forhenværende, smiler Rainer Hoffmann. - Nu bliver der omsider tid til at læse andet end love og cirkulærer, lovforslag og betænkninger samt